Merc naziva troškove radne snage „najvećim problemom“ Nemačke

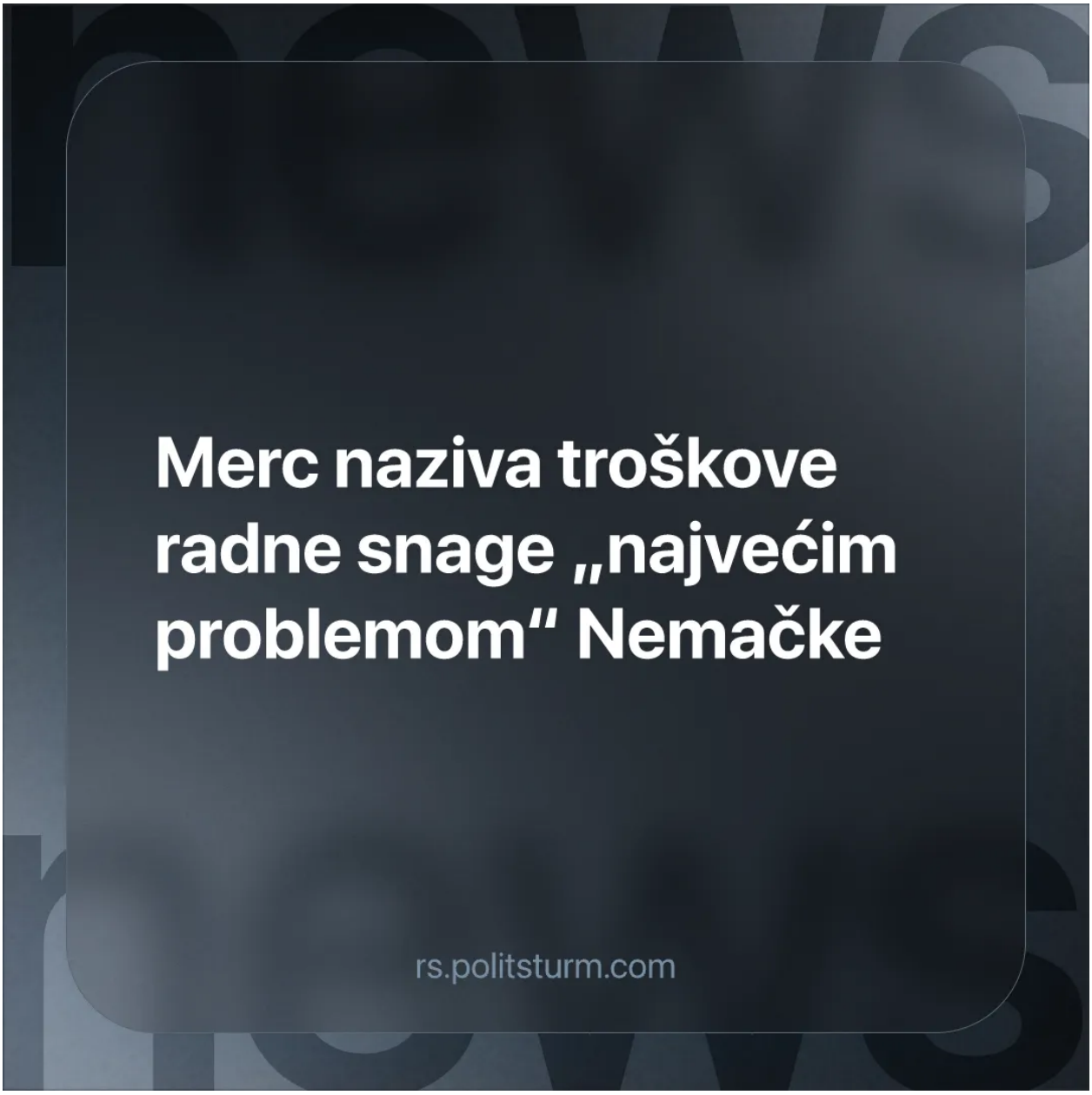

2026-02-06

1 мин. читања

Немачки кancелар Фридрих Мерц изјавио је да су трошкови радне снаге „највећи проблем“ за немачку економију, упркос томе што радници већ теško живе.

Детаљи. Говорећи на Светском економском форуму (WEF) у Давосу, Мерц је означио трошкове радне снаге као кључни проблем за немачку економију. Позвао је на смањење пензија и накнада за незапослене, као и на повећање радних сати.

On je tvrdio da Nemci treba da rade više radnih sati nedeljno, napominjući da „Nemci rade oko 200 sati manje godišnje nego, na primer, švajcarski radnici“.

Мерц је истакао да су енергетски трошкови Немачке смањени за 10 милијарди евра ове године, представљајући то као олакшање за капитал, а не као средство побољшања животног стандарда радника.

Друга кључна тачка његовог говора била је заговарање трајног повећања војне потрошње. Он је тврдио да посебан фонд од 100 милијарди евра није довољан.

Контекст. Директност Немачког канцелара делимично је објашњена чињеницом да се обраћао публици Светског економског форума — окупљања на које се долази само уз позив и које окупља међународне корпоративне и политичке елите. Такви догађаји омогућавају креаторима политике попут Мерза да отворено говоре о мерама штедње пред публиком међународног капитала.

Mercova retorika dolazi u trenutku kada je poverenje potrošača u Nemačkoj dostiglo najniži nivo u poslednje dve godine; ekonomska anksioznost tera Nemce da štede umesto da troše. Pre izbora 2025. godine, ankete su pokazale da je čak 70% Nemaca zabrinuto zbog rastućih troškova života.

Отприлике 15,5% Немаца – односно око 1 од 6 људи – живи испод границе сиромаштва. Међу ових око 13 милиона људи су снажно заструпљени пензионери и самохрани родитељи који зависе од социјалне помоћи, групе које би предложене штетне мере највише погодиле. Од њих, 25% издваја више од половине својих прихода на кирију и комуналије.

Предложени резови социјалне сигурности поклапају се са масовним померањем ка милитаризацији. Мерцови позиви на реформу система социјалне заштите делују као да су усмерени на финансирање повећане војне потрошње и на то да немачко тржиште постане конкурентније.

Занимљиво је да ови предлози противрече недавном закону из Мерцове сопствене конзервативне партије, који је имао циљ да „побољша социјалну заштиту“. Мерцова реторика делује као тактички баланс да се јавност одвуче пажња од дугорочног пада животног стандарда радника.